

Letěl bílý motýlek kolem mlýnice,
viděla ho u mlýna bílá slepice.
Slepice se divila, že je také bílý,
hned se ptala motýla, kde ho nabílii.

Láďovi náhle napadlo,
udělat malé letadlo.
Letadlo chvíli létalo,
ale potom mu padalo.
Láďa chvíli hlavu kloní,
měl tam chybu jako vloni.
Letadlo opět letí,
u Ládi je klubko dětí.

Koulí se, koulí kulatá koule,
ťukne – li do čílka naskočí boule.

Byla jedle vedle jedle, stály jedle v údolí.
Bolívála kluka hlava, ale už ho nebolí.

Naše malá Kamila, bavila se bavila,
foukala mydlinky, byly z nich bublinky.

Olda to je jedlík, jí devátý knedlík.
Polévky si málo vzal, knedlíky se ládoval.
Koblihy a vdolky, jedly hlavně holky.

Letadlo letí nad lesem,
pohledťe děti, letí sem.

Cililink, klinká telefon – hola,
školník do sluchátka volá:
„Haló, vy školáci, haló a hola,
v neděli, v pondělí nebude škola.“
Lucince, Libušce tohle se líbí,
i Laďce a Lidušce volné dny slíbí.
V kole se točily, skákaly holky,
zpívaly, tančily jen samé polky.

Kolébala maminka na kolébce kluka,
kolébala, kolébala,
teď ji bolí ruka.

Haló, haló co se stalo?
Kolo se nám polámalo.
Dokola se zatočilo, u stolu se zastavilo.
Ten kdo leží pod stolem,
ten musí jít z kola ven.

Děti šly na výlet. Víš co, dělaly?
Na louce u lesa vesele zpívaly.
Po louce běhaly, honily motýly.
Velký jim uletěl, malého chytily.

